

POTRAVA BOHŮ

Programovací partner: GK 28

Fyziologie: sacral plexus

Rodina života a smrti (GK 3, 20, 23, 24, 27, 42)

Aminokyselina: leucin

STÍN 27 SOBECTVÍ

MATEMATIKA LÁSKY A SOBECTVÍ

Vliv genového klíče 27 na celou planetu je vskutku rozsáhlý. Určuje schéma potravinového řetězce, stará se o zachování genofondu jak lidí, tak zvířat a je klíčem k pochopení exaktních matematických zákonů, které udržují celkovou rovnováhu mezi různými druhy na naší planetě. Dokonce řídí jemné posuny a změny světového klimatu a počasí. Staří Číňané zvolili pro tento I-ťingový hexagram 27 název *Výživa* z dobrého důvodu. Zastupuje totiž významný planetární zákon, který platí pro všechny živé bytosti – totiž že dávat znamená přijímat.

Z pohledu vyšších frekvencí je stín 27 Sobectví překroucením tohoto základního zákona. Pohled makrokosmickým objektivem nám říká, že všechny různorodé systémy na této planetě jsou vzájemně propojeny. Všechny formy života a jakákoli hmota, organická i anorganická, jsou na subatomární úrovni v podstatě porézní neboli propustné. V tom spočívá celá matematika dávání a přijímání, která sjednocuje všechny formy a je založená primárně na potravě. Slovo *potrava* zde používáme v tom nejširším slova smyslu – například pro bakterii může být definicí potravy cokoli od benzínu až po dřevo. Jde o to, že život je neustávajícím koloběhem zrození a zániku – každé stvoření se něčím živí a je potravou něčemu dalšímu, což proměňuje smrt jednoho ve zrození druhého. Na té nejhlubší úrovni lze říci, že existuje jen to, co může být někým či něčím snědeno.

Princip genového klíče 27 lze považovat za hologenetický. Na genetické úrovni je přítomný v každém stvoření, ale zároveň se v přírodě nachází opakovaně v podobě souboru pravidel, jež regulují naprosto každý životní systém. U lidí tato pravidla utvářejí základ naší morálky – našeho pojetí dobra a zla. Stín Sobectví nese nálepku morálně *špatného* či nežádoucího. Nicméně Genové klíče nás učí, že morálka není nic jiného než změna frekvencí v rámci určitého archetypu. Z objektivního hlediska tedy žádná morálka neexistuje. Žádný ze šedesáti čtyř stínů není prvoplánově *špatný*, přestože jejich vnější manifestace většinou nesou toto stigma. Všechny formy na naší planetě se neustále frekvenčně vyvíjejí, tedy i mezi lidmi někde převládají vyšší frekvence a jinde můžeme vidět dominanci frekvencí nižších.

Sobectví je výchozím bodem lidské evoluční cesty genovým klíčem 27. Takzvaný *sobecký gen** byl podmínkou nezbytnou pro naše přežití, zvláště pro zachování rodu a užších genetických skupin. Nicméně je potřeba, aby lidstvo sobectví překonalo a mutací se vyvinulo ze stávajícího homo sapiens v nový druh. Takto funguje přírodní matematika – jakmile určitý druh dosáhne vrcholu své frekvence, dostává se tato forma pod tlak, aby učinila kvantový skok. Po nějakou dobu potřebuje nový druh péči druhu původního, i když paradoxem je, že nový druh nakonec ten starý vymýtí. Takže sobectví je jednou z fází naší evoluce, která právě prochází na kolektivní úrovni transcendencí. Kdyby neprocházela, lidstvo by vyhynulo. Nejedná se o otázku morálky. Je to evoluční záležitost.

Když pozorujeme náš dnešní svět, zejména prostřednictvím světových médií, obvykle se zaměřujeme na negativní aspekty života. To se děje z důvodu všeobecně nízké frekvence kolektivního vědomí. Ale jako kolektivní tělo jsme se my lidé již povznesli daleko nad individuální či kmenové sobectví. Struktury, které jsme vytvořili v naší společnosti, poskytují příležitosti nakrmit a vyživit mnohem více lidí než kdy dříve. Přestože obrovské množství světové populace stále ještě žije v chudobě a trpí podvýživou, a je

pravda, že za to může především sobectví, jako kolektiv jsme od stadia opic udělali opravdu velký pokrok. Lidský nosič je však nastaven na sobectví a není snadné uzpůsobit jej vyšším frekvencím. Je stále poměrně vzácné, aby lidé pozvedli frekvence svých genů alespoň na úroveň daru, natož siddhi. A tak se musí náš druh připravit na kvantový skok, protože je to jediný způsob, kterým dokážeme své vrozené sobectví přesáhnout.

Když se na sobectví budeme dívat tímto způsobem, možná je dokážeme prohlédnout a začít vnímat vyšší frekvence GK 27. Sobecké činy způsobují devoluci, zatímco ty nesobecké evoluci. Navíc díky následující rovnici vycházející z přírodní matematiky pochopíme, že stín 27 rovná se bezcílnost. Tuto rovnici tvoří binární dvojice stínu 27 a jeho programovacího partnera stínu 28 Bezcílnost. Toto binární kódování vede do slepé uličky. Sobectví se člověku příliš nevyplácí, neboť se kvůli němu stáváme nepropustnými a málo porézními. Z dlouhodobého hlediska nám uzavírá možnost naší výživy, ať už jde o potravu či lásku. Sobectví nás odtrhává od kolektivu. A přestože jednotlivci může zajistit přežití, je pro další evoluční posun našeho druhu bezpodmínečně nezbytné, aby se přežití stalo naším společným zájmem.

Jako aspekt chemické skupiny zvané *Rodina života a smrti* přivádí stín 27 naši pozornost zpět ke kosmickým silám tvoření a ničení. Každý stín je destruktivní a vede k zániku, kdežto každý dar vede k životu. Až na nejvyšší úrovni siddhi je dualita života i smrti konečně transcendována. Úlohou každé z těchto skupin kodonů je v rozsahu celého genofondu společně vytvářet frekvenční pole, které prostupuje celou planetu a ovlivňuje ji. Vazba stínu 27 na ostatní genové klíče této skupiny kodonů nám usnadňuje porozumět pravé povaze sobectví. Stín 24 nám ukazuje, jak snadno se sobectví může stát návykem, stín 3 ukazuje jeho schopnost vytvářet chaos a stín 20 nás učí, že sobectví pro svou existenci vyžaduje nedostatek základní lidské vnímavosti. Stín 23 nám dává pochopit, jak sobectví komplikuje život, a konečně stín 42 nám odhaluje původ sobectví v iluzorním očekávání, že nás zbaví utrpení.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 27 – OBĚTAVOST

Potlačená podoba tohoto stínu se projevuje sebeobětováním v té podobě, kdy člověk nedává ze srdce, ale přenechává svou osobní sílu druhým. Rozdává, ale bez jakéhokoli přirozeného citu pro vlastní hranice, což vede buď k tomu, že jej ostatní zneužívají, nebo k němu pocítují odpor. Zákon života udává, že podmínkou pro zachování zdravého vztahu je oboustranně prospěšná výměna. Člověk s represivní povahou se obává své stinné stránky a snaží se ji zakrýt tím, že všechnu svoji energii rozdává ostatním. Zároveň takové sebeobětování obsahuje sotva postřehnutelné stopy viny. Frekvence dávání nepochází ze srdce, a tak dávání může být přijato jen takovým způsobem, jakým je poskytováno, tedy bez upřímné vděčnosti. Takové dávání způsobuje více škody než užítku, protože člověk nevyhnutelně spotřebovává vlastní zdroje a postupně si takto ničí zdraví.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 27 – VYPOČÍTAVOST

U reaktivní stránky tohoto stínu se nejedná o klasické sobectví ve smyslu, že by člověk zadržoval svou energii, dávání má v tomto případě vždy nějaký záměr. Tito lidé dávají ostatním, aby zpět získali něco pro sebe. Tento druh vypočítavého dárcovství vyvolává dojem manipulace a vzbuzuje nedůvěru. Když takový člověk něco druhému dá a nedostane zpět, co očekával, vybuchne jeho reaktivní povaha náhlým vztekem, který se doposud skrýval pod povrchem. Všechny reaktivní povahy mají schopnost ostře zkritizovat druhé a v případě stínu 27 to často může být velmi šokující, neboť na začátku se nám tento člověk jevil jako vskutku velkorysý a štědrý. Takové dávání nevychází ze srdce, ale výhradně z mysli.

DAR 27 ALTRUISMUS

SKUPINOVÁ MYSL

Dar 27 můžeme pochopit asi nejlépe na tom, jak funguje v říši savců. Mezi šedesáti čtyřmi genovými klíči můžeme najít některé dary, které úzce souvisejí i s jinými živočišnými druhy. V případě daru 27 se jedná o spojení s ostatními savci. Tento dar představuje společné pouto, které existuje mezi členy

jednotlivých skupin či čeledí savců. Například u hejna delfínů to lze pozorovat na projevech *skupinové mysli* – jakési neviditelné psychické síly, která tyto tvory sjednocuje a udržuje pospolu. Skupinová mysl dohlíží na bezpečí hejna jako celku. To probíhá prostřednictvím každého jednotlivého delfína, avšak zároveň je vše bezprostředně předáváno všem členům celého hejna. Přirozeným základem této skupinové mysli je altruismus v tom smyslu, že pokud je nějaký člen hejna v nebezpečí, ostatní delfíni zaměří pozornost na to, jak mu pomoci. U savců občas dochází dokonce k tomu, že se starší člen obětuje pro záchranu člena mladšího, aby se zajistilo pokračování rodové linie.

Na vyšší frekvenci se rozšiřuje tento kolektivní altruismus, který existuje mezi členy jednotlivých čeledí a skupin, na celý druh. U lidí altruismus zaručuje přežití lidstva jako druhu. Zajišťuje šťastnější a zdravější život, i když ne vždy to musí být život, který jsme očekávali. Dávání ze srdce může rozpochybovat nečekané kosmické síly tak, že pracují v náš prospěch. Když dáváme čistě pro dávání samotné, aktivujeme uvnitř našeho těla zdravé proudění. Sobectvím můžeme pro sebe získat mnoho, ale nikdy ne opravdový pocit vyššího smyslu. Ten vyvěrá jako voda v prameni právě z altruismu – vyvolává v nás pocit vřelosti, která se šíří k ostatním.

Dalším aspektem altruismu je schopnost udržet si objektivní odstup. V rámci *Rodiny života a smrti* jsme už pochopili, jak úzce je dar 27 spjat s darem 42 Odpoutáním. Hlavním rozdílem mezi stínem 27 a darem 27 je skutečnost, že altruismus dává bez očekávání, ale také vkládá svou energii tam, kde má jistotu, že bude využita plodným způsobem. Represivní stránka stínu 27 – obětavost – dává nesprávným lidem, jak to ilustruje Kristovo podobenství o rolníkovi, jehož semena padla na neúrodnou půdu. Altruismus je vlastně druh inteligence, která díky svému napojení na skupinovou mysl ví, co se vyplatí dát a komu. Neposiluje vědomí oběti. Naopak podporuje posílení každého jednotlivce, a to pomocí upevňování vazeb v rámci skupiny.

Schopnost daru 27 dávat z pozice svého nezaujatého přístupu znamená i to, že pro svůj záměr poskytnout ostatním potřebnou podporu jsou tito lidé ochotni obejít, či dokonce porušit zákony nebo morální kodexy. V péči, která vychází ze srdce, nenalezneme špetku morálky. Takový druh péče je blízký způsobu, jakým rodič dohlíží na své dítě, a vskutku dar 27 úzce souvisí se vzděláním a výchovou dětí. Ti, kteří mají vlastní dítě, velmi dobře znají tuto genetickou potřebu chránit svá mláďata. Jedná se o jednu z nevlivnějších sil na naší planetě. Vzhledem ke své silné rezonanci se všemi formami života má tento dar také spojitost s přirozenými sedmiletými cykly. Sedmiletý cyklus je základem výchovy a péče o děti. Tento dar v člověku vytváří mocný genetický tlak zůstat se svými potomky nejméně po dobu prvních sedmi let jejich života. Pokud má člověk tento dar ve svém hologenetickém profilu, jako rodič si časem přivodí fyzickou, citovou či mentální újmu, pokud nebude nedílnou součástí života svého potomka v jeho prvních sedmi letech. Tento genetický tlak je ve své podstatě pro rodinu zdravý. I v případě, že matka a otec už nejsou v partnerském vztahu, musí se dítě stát jejich prvořadým zájmem. Každé dítě během těchto stěžejních prvních sedmi let svého života potřebuje neustále vyváženou přítomnost jak ženské, tak mužské aury.

Psychika dítěte se kompletně zformuje během prvního sedmiletého cyklu. Po těchto sedmi letech následují i další cykly tzv. imprintingu** neboli vtištní, ale úroveň je již stanovena. Každé dítě, kterému se během těchto prvních sedmi let dostane opravdové péče od muže i ženy, bude mít silnou fyzickou, emocionální i mentální konstituci. Bude tak v podstatě vždy mít k dispozici schopnost najít svou vnitřní sílu. Takové dítě má nejvyšší šanci dospět nikoli v sobeckou, ale altruistickou povahu. Samozřejmě osud přináší všemožné události, které mohou matku a otce rozdělit, ale nic není nikdy úplně ztraceno. V životě každého se v pozdějším věku vždy znovu objevuje možnost uzdravit se z rozchodu rodičů, ke kterému došlo během prvních sedmi let našeho života. Možná budeme muset toto dětské zranění léčit tím, že se sami staneme rodiči. Všechny naše vztahy nám díky vytrvalé péči dávají šanci uzdravit stará zranění. A to je vlastně tajemstvím šťastného vztahu. Pokud nejsme ve svých vztazích spokojeni, zřejmě jsme sami sobě neposkytli dostatečnou péči. Každý vztah nám takto nastavuje zrcadlo.

Skutečnou povahou daru 27 je štěrnost, která se zaměřuje především na péči o ostatní a obecně o přírodu. Tito lidé rovněž mohou být úžasnými zahradníky, jelikož mají přirozené napojení na koloběh života a na střídání rytmů v přírodě. Tento dar má také zvláštní slabost pro bezmocné a trpící. Je vcelku běžné, že lidé s darem 27 ve svém hologenetickém profilu zastávají tzv. pomáhající profese, kde mohou svou péči nabídnout ostatním. Na velmi vysoké frekvenci daru 27 vyznačují tito jedinci silnou auru důvěry,

kteřou ostatní okamžitě vycítí. Taková aura často umožní ostatním, aby zbořili své ochranné valy a otevřeli se této péči, někdy poprvé v životě. Na hluboké genetické úrovni vyvolává přítomnost daru 27 díky silnému souznění se skupinovou myslí pocit společně sdíleného bezpečí. Proto je dar 27 v celé genetické matici jedním z nejléčivějších.

SIDDHI 27 NEZIŠTNOST

LÁSKA – NOVÁ SUPERPOTRAVINA

Siddhi 27 je jedním z nejmystičtějších. Je velmi náročné vysvětlit tento archetyp naším běžným jazykem. Poznání obsažené v šedesáti čtyřech genových klíčích se na genetické úrovni odráží v základní struktuře života. Dokud lidé plně nepochopí podstatu fraktálů, nemohou chápat ani pravou podstatu vesmíru. Vše, na co se podíváme, je hologramem, který v sobě obsahuje prvotní otisk všeho ostatního. V současnosti spouští evoluce lidstva jako celku přechod z frekvencí šedesáti čtyř stínů na frekvence šedesáti čtyř darů. Nejvyšší frekvence šedesáti čtyř siddhi se současného evolučního stádia lidského druhu příliš netýká, je to spíše záležitost budoucnosti lidstva jako vědomí. Proto mohou siddhické stavy spontánně vykvést jen u určitých výjimečných jedinců, ale kompletně se zatím siddhi rozvinout nemůže. Lidé, kteří manifestují siddhi, ztělesňují stav, který vlastně není určen současné formě homo sapiens. Z tohoto pohledu se nám pak všechny siddhické stavy nejeví jako normální stav, ale spíše jako anomálie.

Je úžasné uvědomit si, jaké neuvěřitelné informace o naší budoucnosti se ukrývají na určitých místech v našich genech. Siddhi 27 je jedním z těchto tajných míst. Tato část našeho genomu je v současné době ve stadiu nečinnosti a čeká na svůj čas. Aktivně zatím využívá jen zlomek svého plného potenciálu. V současné fázi ji v sobě pocítíme jako jakousi hlubokou podvědomou touhu po harmonii. Vnější znakem této touhy je potřeba potravy, právě proto je původní čínský název pro tento archetyp *Vjžživa*. Skutečnost, že naše současná celoplanetární evoluce je postavena na tom, že jeden tvor fyzicky konzumuje jiná stvoření, aby přežil, ukazuje naše hluboké omezení. Nejsme druhem, který je schopen přežít bez potravy, ale v budoucnu jím budeme. Teprve v této vzdálené fázi naší evoluce se naplno projeví přítomnost siddhi 27.

Nicméně v naší evoluci existují období, ve kterých naše genetika mutuje a každé ze šedesáti čtyř siddhi malinko rozšiřuje svůj potenciál. Nyní stojíme na prahu jedné z těchto největších změn. V příštích několika staletích se siddhi Nezištností rozšíří po celé naší planetě. Nakonec toto siddhi pohltní veškerý život na Zemi a spojí jej dohromady v jednu bytost, třebaže nynější formy života na bázi uhlíku nejsou zatím schopny udržet se v pásmu tak vysokých frekvencí. To bude předzvěstí éry, která přinese konec potřeby potravy a počátek toho, co nyní chápeme jako nesmrtnost – siddhi 28 – programovacího partnera siddhi 27. Z místa, kde na evolučním žebříčku stojíme nyní, se tato budoucí fáze jeví jako science fiction. Až lidstvo ve světle své Pravdy povstane oprostěné od jakékoli perspektivy individuálního já, nastane úsvit skutečného celoplanetárního vědomí. Domorodé kultury, jako třeba australských Aboriginů, přechovávají pradávne legendy o době, kdy nebylo vědomí lidí oddělené od vědomí zvířat a dohromady jsme fungovali jako jedno sjednocené pole vědomí. To je směr, kterým se má náš lidský druh vydat. Z pohledu vyšší úrovně reality lidstvo v podstatě vyhyne. Nebudeme se už vnímat jako samostatný druh, ale staneme se spíše jakousi nervovou sítí Gaii – Země.

Pout' každým ze šedesáti čtyř siddhi nám dává nahlédnout obraz odvěkého lidského pátrání po své božské podstatě. Existuje mnoho různých cest k Bohu. Jednou z těch nejvýznamnějších je cesta služby, v Indii zvaná *bhakti jóga* – cesta soucitu. Toto siddhi 27 Nezištnost, známé také jako *filozofie neublížování*, se během naší historie manifestovalo v životech mnoha svatých. Nejde mu o to stát se samozvaným „dobrodějem“. Existují lidé, kteří se snaží druhým pomáhat z nesprávných důvodů, z nevědomé touhy po uznání či ze snahy zakrýt vlastní hlubokou bolest. Obětavost je naprosto upřímná touha poskytnout ostatním pomoc. Není v ní ani náznak vědomí ega. Takoví lidé učinili kvantový skok a mají k dispozici neuvěřitelné množství siddhické energie. Mohou pracovat v poměrech, které by běžný člověk pokládal za beznadějně. Přestože se bezmezně dávají ostatním, nikdy se nevyčerpají, naopak získávají nepřetržitou výživu z jemných proudů láskyplné aury, která je obklopuje.

Matematika lásky je vetkána do struktury veškerého života, ale jediné až tyto zákonitosti odkryjeme, naplní lidstvo svůj nejvyšší potenciál. Nedílnou součástí siddhi 27 je vědomý prožitek božského zákona filantropie – lásky k člověku. Filantropie nám odhaluje tajemství volně poskytované energie, protože dává ze sebe nezištně a dává s inteligencí. Neuvědomělé dávání je dobročinností, ale filantropie je dávání vědomé. Siddhi 27 umí rozlišovat mezi tím, co je životaschopné a co je určeno k zániku, a trvale podporuje to, co je živé. Na siddhické úrovni dokáže GK 27 zázračně uzdravovat. Dokud je v něčem přítomna životní síla, byť jen poslední kapka, nekonečná láska proudící skrze siddhi 27 ji dokáže vzkřísit. A protože toto siddhi čerpá z celého bioenergetického pole Gaii, má schopnost vyléčit jakoukoli nemoc či neduh, ovšem jen v případě, že je vnitřní vědomí uzdravovaného více vyladěno na život než na smrt.

Další způsob, jak se přiblížit tomuto siddhi, je prostřednictvím analogie s hudbou. Některá siddhi mají hluboký vztah k hudbě, která je sjednocující silou veškerého života. Siddhi 27 se týká hudby elementů, které se slučují a zase rozpojují, aby se spojily jinak, zatímco donekonečna vyživují jeden druhého. A vskutku existují přesné fraktální matematické zákony, které upravují koloběh elementů na naší planetě. Kdybychom byli schopni slyšet, jak se propojuje například voda se vzduchem při proměnách počasí či v zažívacím traktu a dýchacím systému všech tvorů, slyšeli bychom nádhernou harmonickou symfonii. Když obrátíme známou metaforu, můžeme říct, že na naší planetě je láska potravou hudby, a lásku lze nalézt všude. Ti, kdo naslouchají ušima siddhi 27, neslyší nic než lásku. Jednou uslyšíte tuto hudbu i vy.

* *Sobecký gen je jedna z ústředních metafor moderního neodarwinismu. Podle ní je gen hlavní jednotkou přirozeného výběru, ne jednotlivec, nebo dokonce skupina, jak předpokládal výběr skupinový. Jednotlivé alely mezi sebou soupeří o zastoupení v dalších generacích a organismy jsou jejich pohybujícími vektory, vehikly, které si postavily, aby se mohly účinněji prosazovat ve světě.*

** *Imprinting (vtišnění, vtiskování) - proces učení vázaný na časově omezené období v určité fázi vývoje jedince a vedoucí ke dlouhodobým a obvykle trvalým a nezvratným změnám chování. Tento pojem se používá v psychologii a etologii.*